

Fremsat den 25. juni 2026 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Samira Nawa)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elforsyning

(Regelforenkling for solcelleanlæg på offentlige bygninger)

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 16. juni 2026, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

2. § 4, stk. 6-8, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. En kommune og region kan varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på bygninger, der er opsat med henblik på at dække elforbrug ved kommunale eller regionale forbrugssteder, og samplace-rede energilageranlæg, som er funktionelt knyttet til solcelleanlægget. En kommune og region kan sælge eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet. Stk. 1, 2. pkt., og kravene i §§ 37 og 37 a finder ikke anvendelse for disse aktiviteter.«

3. § 6 h ophæves.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 14. september 2026.

Stk. 2. Undtagelse fra kravene i §§ 37 og 37 a i medfør af § 4, stk. 6, 3. pkt., i lov om elforsyning, som affattet ved

denne lovs § 1, nr. 2, finder anvendelse fra og med den 1. januar 2026 for aktivitet omfattet af § 4, stk. 6, 1. og 2. pkt., i lov om elforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 2300 af 6. december 2021 om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse ophæves. Gældende dispensationer til kommuner og regioner udstedt i medfør af bekendtgørelsen forbliver i kraft og behandles efter de hidtil gældende regler i bekendtgørelsen. Kravene i §§ 37 og 37 a i lov om elforsyning finder ikke anvendelse for anlæg, der har modtaget dispensation efter de hidtil gældende regler i bekendtgørelsen.

§ 3

Kravene i §§ 37 og 37 a i lov om elforsyning finder ikke anvendelse i forbindelse med lukning af kommunale selskaber oprettet i perioden fra og med den 1. januar 2020 til og med den 14. september 2026, såfremt selskaberne er oprettet hovedsageligt med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger. 1. pkt. finder anvendelse til og med den 1. januar 2029.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Regelforenkling for solcelleanlæg på offentlige bygninger
 - 2.1. Gældende ret
 - 2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 2.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget er en indholdsmæssig uændret genfremsættelse af lovforslag nr. L 107, jf. Folketingstidende 2025-26 (1. samling), A, L 107, der blev fremsat den 4. februar 2026. Lovforslag nr. L 107 blev 1. behandlet den 25. februar 2026, men bortfaldt ved udskrivelse af valg til Folketinget.

I ”Aftale om udbygningen af sol og vind på land 2025” af 10. oktober 2025 mellem den tidligere regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og Alternativet er det aftalt at fremme opsætningen af solceller på offentlige bygninger. Den tidligere regering og et bredt flertal i Folketinget ønsker hermed, at unødvendige barrierer for opsætning af solcelleanlæg på kommunale og regionale bygninger skal fjernes.

Det indebærer, at kravet om selskabsudskillelse af solcelleanlæg og tilhørende batterianlæg til egetforbrug for kommuner og regioner og kravet om individuel kommunal modregning af besparelser fra solcelleanlæg og tilhørende batterianlæg til egetforbrug fjernes.

Formålet med lovforslaget er således at fremme udbredelsen af solcelleanlæg på offentlige bygninger ved at reducere de administrative og økonomiske barrierer, som kommuner og regioner møder i dag, ved at implementere denne del af aftalen. Herved understøtter tiltaget også den tidligere regerings og aftalepartierne ambition om at sikre rammevilkår, der kan muliggøre en markedsdrevet firedobling af elproduktionen fra solenergi og landvind frem mod 2030. Tiltaget understøtter ligeledes regeringens ambitioner om en grøn omstilling af energisystemet ved udbygning af vedvarende energi, herunder en bedre udnyttelse af tilgængelige arealer på f.eks. tage og facader af offentlige bygninger.

Med lovforslaget foreslås en regelforenkling, så kommuner

og regioner fremover vil kunne varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på bygninger ved kommunale eller regionale forbrugssteder og samplacerede energilageranlæg uden krav om selskabsudskillelse og uden at skulle indberette og modregne økonomiske besparelser herfra. Kommuner og regioner vil herefter også kunne spare elafgift af deres direkte egetforbrug fra sådanne anlæg, da de efter ordningen vil kunne opfylde betingelsen om identitet mellem elkunde og elproducent.

I forbindelse med indførslen af de nye regler ønsker regeringen ikke, at de kommuner, der har oprettet selskaber til at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger, skal stilles ringere end andre kommuner, såfremt de fremover ønsker at drive solcelleanlæg inden for den kommunale forvaltning. Derfor foreslås en midlertidig mulighed for at nedlukke kommunale selskaber oprettet med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger uden krav om kommunal modregning.

2. Regelforenkling for solcelleanlæg på offentlige bygninger

2.1. Gældende ret

Elkunder, der i tilknytning til sit forbrugssted producerer vedvarende elektricitet (forkortet VE) til eget forbrug, betegnes VE-egenforbrugere, jf. § 5, nr. 36, i lov om elforsyning, jf. lovebekendtgørelse nr. 544 af 16. juni 2026 (herefter elforsyningsloven). Det er en betingelse at egetforbruget sker via en intern elektricitetsforbindelse i henhold til reglerne i bekendtgørelse nr. 438 af 27. april 2023 om interne elektricitetsforbindelser, jf. § 1, nr. 3 i bekendtgørelse nr. 857 af 20. juni 2023 om VE-egenforbrugere.

Det kan eksempelvis være elkunder, der producerer elektricitet til eget forbrug fra et solcelleanlæg på deres byg-

ning. VE-egenforbrugere har ret til at producere vedvarende energi, herunder til eget forbrug, at lagre og at sælge deres overskydende produktion af vedvarende elektricitet, herunder via VE-elkøbsaftaler, elleverandører og peer-to-peer-handelsordninger, jf. bekendtgørelse nr. 857 af 20. juni 2023 om VE-egenforbrugere. Dette gælder også offentlige myndigheder, herunder kommuner og regioner. Det bemærkes, at ved VE-elkøbsaftaler forstås en aftale, hvorved en fysisk eller juridisk person accepterer at købe vedvarende elektricitet direkte fra en elektricitetsproducent. Ofte vil salget dog forestås via en elleverandør, der køber elektriciteten fra VE-egenforbrugeren på markedsvilkår. Kommuner vil desuden, som offentlige organer, have ret til at deltage i energideling som aktive kunder som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked (herefter elmarkedsdirektivet), som et alternativ til salg af elektricitet.

Der gælder i dag forskellige særregler for kommunal og regional elproduktion, som finder anvendelse for solcelleanlæg til egetforbrug.

Det fremgår af § 4, stk. 1, i elforsyningsloven, at en kommune kan deltage i selskaber med begrænset ansvar, som varetager virksomhed, som er omfattet af § 2, stk. 1. Det fremgår af § 2, stk. 1, at elforsyningsloven finder anvendelse på produktion, transport, handel og levering af elektricitet samt på aggregering og energilagring. Det følger blandt andet heraf, at kommuner alene må forestå elproduktion i udskilte selskaber med begrænset ansvar. Dette gælder også egenproduktion af elektricitet fra solcelleanlæg på bygninger ved kommunale forbrugssteder.

Regional forsyningsvirksomhed er generelt ikke reguleret i elforsyningsloven. Der er alene indsat en regel om regional egenproduktion af elektricitet af hensyn til at ligestille regioner med kommuner. Det følger af § 4, stk. 6, i elforsyningsloven, at regioners egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar. Det følger af regionslovens § 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 1031 af 10. juli 2025, at regionsrådet ikke kan varetage andre opgaver end de opgaver, der følger af lovgivningen. Således har regioner ikke hjemmel til egenproduktion af elektricitet fra solcelleanlæg uden, at det sker i selskaber med begrænset ansvar.

For både kommuner og regioner er der mulighed for at søge om dispensation fra kravet om selskabsmæssig udskillelse for så vidt angår elproduktion ved solcelleanlæg til egetforbrug i medfør af elforsyningslovens § 2, stk. 4.

Dispensation kan for nye solcelleanlæg opnås efter ansøgning til Energistyrelsen i henhold til bekendtgørelse nr. 2300 af 6. december 2021 om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse. For at opnå dispensation er det et krav, at anlægget er nettilsluttet i egen forbrugsinstallation eller nettilsluttet og beliggende på forbrugsstedet, samt at solcelleanlægget

opsættes i forbindelse med nybyggeri eller gennemrenovering og er en del af den energirammeberegning, der ligger til grund for byggetilladelsen for bygningen eller renovering. Dispensationsordningen benyttes flittigt i forbindelse med nybyggeri, men der er meget begrænsede muligheder for at benytte dispensationsordningen i forbindelse med opstilling af solcelleanlæg på eksisterende bygninger.

Egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg kan være fritaget for elafgift; det gælder også kommunale og regionale solcelleanlæg. Denne mulighed påvirkes dog af kravet om selskabsudskillelse.

Det følger af § 2, stk. 1, litra c, i lov om afgift af elektricitet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1284 af 3. november 2023 (herefter elafgiftsloven), at undtaget fra afgift er elektricitet, som fremstilles på elproduktionsanlæg ved anvendelse af vedvarende energikilder i form af vindkraft, vandkraft, biogas, biomasse, solenergi, bølge- og tidevandsenergi og geotermisk varme, og som direkte forbruges af elproducenten eller af en lejer i en udlejningsejendom, når anlægget er placeret i forbindelse med udlejningsejendommen, og den udlejede ejendom udlejes af elproducenten. Skatterådet har i SKM2015. 171. SR truffet afgørelse om, at det er en betingelse for at kunne opnå fritagelse for elafgiften efter elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c, om fritagelse for elafgift, at det er samme juridiske enhed, der er elproducent, ejer af anlægget og forbruger af elektriciteten, eller at der er tale om en lejer i en udlejningsejendom, hvor udlejer ejer anlægget. Dette har Skatterådet senest truffet afgørelse om i SKM2025. 343. SR.

For kommunale og regionale anlæg, der ikke er undtaget fra kravet om selskabsudskillelse, f.eks. ved dispensation, betyder det også, at de ikke er fritaget for elafgift, da der ikke er juridisk identitet mellem elproducent, ejer af elproduktionsanlægget og forbruger af elektriciteten.

For statslige solcelleanlæg er der ikke krav om selskabsudskillelse. I henhold til § 6 h i elforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om modregning af den besparelse, som statslige organer har på elafgift ved direkte forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg. Bemyndigelsen er indsat for at kunne ensrette vilkårene for egenproduktion ved statslige myndigheder med vilkårene for kommuner og regioner for så vidt angår elafgiftsbesparelser. Denne bemyndigelse er dog ikke udmøntet ved bekendtgørelse eller cirkulære.

Udover reglerne om selskabsudskillelse gælder der for kommuner særregler om kommunal modregning af elforsyningsvirksomhed.

Det følger af § 37 i elforsyningsloven, at kommuner skal indberette uddelinger og vederlag fra virksomheder, der er omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, til Forsyningstilsynet.

I henhold til § 3, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 1733 af 30. december 2024 om kommuners indberetninger og erklæringer

efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a, varmforsyningslovens §§ 23 l og 23 m og §§ 12 og 13 i lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren, følger det, at registreringspligtige uddelinger fra eller vederlag ved afståelse af ejerandele i virksomheder omfatter enhver form for økonomisk værdi, der tilflyder kommunen.

Det indebærer, at der også gælder et krav om modregning af de økonomiske fordele, der opstår i forbindelse med kommunal egenproduktion af elektricitet fra solcelleanlæg. Kommuner skal således indberette økonomiske fordele, f.eks. besparelser på elafgift, tariffer og varierende elpriser for deres solcelleanlæg, fratrullet udgifter forbundet med anskaffelse og drift af anlæggene, til Forsyningstilsynet, som fører tilsyn hermed. Det samme gælder eventuelle udlodninger til kommuner i forbindelse med afvikling af kommunale virksomheder omfattet af reglerne.

De af Forsyningstilsynet opgjorte beløb modregnes i kommunernes årlige tilskud i henhold til §§ 14 og 15 i lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 63 af 19. januar 2021 (herefter lov om kommunal udligning).

Der er ikke et tilsvarende krav om modregning for stat eller regioner.

2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Lovforslaget fremsættes på baggrund af ”Aftale om udbygningen af sol og vind på land 2025” af 10. oktober 2025 mellem den tidligere regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og Alternativet. Her er det aftalt at fremme opsætningen af solcelleanlæg på offentlige bygninger, herunder f. eks. på overdækkede parkeringspladser tilsluttet et kommunalt eller regionalt forbrugssted. Det indebærer, at kravet om selskabsudskillelse af solcelleanlæg og tilhørende batterianlæg til egetforbrug for kommuner og regioner, og kravet om kommunal modregning af besparelser fra solcelleanlæg og tilhørende batterianlæg til egetforbrug fjernes fra 2026.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det generelle krav om, at kommunal elforsyningsvirksomhed skal foretages i selskaber med begrænset ansvar, er hensigtsmæssigt, således at kommunernes kommercielle aktiviteter ikke blandes med deres primære opgaver.

Det generelle krav om selskabsudskillelse blev indført i elforsyningsloven i 1999 og har netop til formål at sikre en klar adskillelse mellem kommuners og regioners kerneopgaver på den ene side og kommercielle aktiviteter på den anden.

Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurderer dog, at de gældende regler udgør en barriere for udbygningen af solcelleanlæg på kommunale og regionale bygninger, og at sådan aktivitet ikke bør være underlagt de generelle regler om selskabsudskillelse, når der er tale om anlæg opsat med

henblik på at dække elforbruget ved et kommunalt eller regionalt forbrugssted. Kravet om selskabsudskillelse indebærer etablering og drift af særskilte selskaber og medfører betydelige administrative omkostninger for kommuner og regioner, som vurderes ikke at være proportionale i forbindelse med opstilling af solcelleanlæg på bygninger, der er opsat med henblik på at dække elforbrug ved kommunale eller regionale forbrugssteder.

For så vidt angår mulighederne for regional egenproduktion af elektricitet, vurderes en hjemmel til at varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på bygninger ved regionale forbrugssteder og samplacerede energilageranlæg og til at sælge overskydende egenproduceret elektricitet som tilstrækkeligt for regioners behov for elproduktion.

Desuden medfører det gældende krav om indberetning af gevinster fra elproduktion fra solcelleanlæg på kommunale bygninger disproportional administrative byrder for både kommuner og Forsyningstilsynet.

Generelt er investeringer i solcelleanlæg til egetforbrug primært drevet af besparelser på elregningen – ikke af indtjening ved salg af elektricitet på elmarkedet. Egenforbrugere sælger deres overskudsproduktion til nettet, men det kan bedst betale sig at bruge elektriciteten selv. Kommunale og regionale solcelleanlæg vurderes generelt at have en stor egetforbrugsandel, da der ofte vil være et strømforbrug midt på dagen, hvor solen skinner. Det forventes derfor også, at kommuner og regioner kun i begrænset omfang tjener penge på salg af elektricitet fra solcelleanlæg, og at dette fortsat vil gælde, selvom der gives bedre muligheder for at opstille kommunale og regionale solcelleanlæg til egetforbrug. Det vurderes samtidigt uhensigtsmæssigt, såfremt en eventuel overskudsproduktion ikke kunne sælges til nettet.

På denne baggrund vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der er et behov for at tilpasse reglerne for solcelleanlæg og tilhørende batterianlæg på offentlige bygninger, så de ikke behandles på samme måde som kommerciel elproduktion med henblik på salg af elektricitet, der fortsat bør adskilles fra den kommunale økonomi, men i højere grad afspejler deres karakter af energiforbedrende foranstaltninger.

Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet ønsker i den forbindelse ikke, at de kommuner, der allerede har oprettet selskaber til at opstille solcelleanlæg på kommunale bygninger, skal stilles ringere end andre kommuner, såfremt de fremover ønsker at drive solcelleanlæg inden for den kommunale forvaltning. Derfor vurderer Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet, at det i en midlertidig periode skal være muligt at nedlukke de kommunale selskaber oprettet med henblik på opstilling af solcelleanlæg uden krav om kommunal modregning. Reglerne om modregning gælder ikke for regioner, hvorfor tilsvarende mulighed ikke er nødvendig for dem.

Baggrunden for den gældende bemyndigelse i § 6 h i el-

forsyningsloven er at kunne fastsætte regler, der sidestiller statslige organer med kommuner og regioner for så vidt angår muligheden for at spare elafgift gennem egetforbrug af elektricitet fra solcelleanlæg. Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet vurderer, at bemyndigelsen er unødvendig, såfremt kommuner og regioner er sidestillede med statslige organer for så vidt angår muligheden for elafgiftsfritagelse for egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg på bygninger.

2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med lovforslaget, at kommuner og regioner skal kunne varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på bygninger, der er opsat med henblik på at dække elforbrug ved kommunale eller regionale forbrugssteder og samplacerede energilageranlæg og kunne sælge eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet. Det foreslås, at kravene for kommuner om selskabsudskillelse i § 4, stk. 1, 2. pkt., og kravene om kommunal modregning i §§ 37 og 37 a i elforsyningsloven ikke skal finde anvendelse for disse aktiviteter.

Den foreslåede ordning vil medføre, at kommuner og regioner vil kunne opstille og anvende solcelleanlæg på bygninger til egetforbrug og samplacerede energilageranlæg uden behov for at udskille denne aktivitet i et særskilt selskab eller for at søge om dispensation fra kravet om selskabsudskillelse hos Energistyrelsen.

Kommunerne vil som elkunder, der i tilknytning til sit forbrugssted producerer elektricitet fra solcelleanlæg til eget forbrug, blive betegnet VE-egenforbrugere, jf. elforsyningslovens § 5, nr. 36. Som VE-egenforbrugere vil de ligesom i dag have ret til at producere vedvarende energi, herunder til eget forbrug, samt til at sælge deres overskydende produktion af vedvarende elektricitet, herunder via VE-elkøbsaftaler, elleverandører og peer-to-peer-handelsordninger.

Den foreslåede ordning vil også betyde, at kommuner og regioner vil kunne opnå elafgiftsfritagelse for det direkte egetforbrug fra anlæg omfattet af ordningen, da de efter ordningen vil kunne opfylde betingelsen om identitet mellem elkunde og elproducent.

Ordningen foreslås at gælde solcelleanlæg, der er placeret på eller integreret i en kommunal eller regional bygning, og som via en intern elektricitetsforbindelse leverer elektricitet til et kommunalt eller regionalt forbrugssted.

Bygningerne vil både kunne være ejet eller lejet af kommunen eller regionen. Kommunale og regionale forbrugssteder vil dække over forbrugssteder, hvor en kommune henholdsvis region er elkunde. På ét forbrugssted vil der godt kunne være flere elforbrugere, herunder en lejer, eksempelvis ved en kommunal administrativ bygning, hvor der er en privat kantine, så længe reglerne for anvendelse af interne elektricitetsforbindelser er overholdt, og der er tale om et ét forbrugssted. Disse regler findes i bekendtgørelse nr. 438 af 27. april 2023 om interne elektricitetsforbindelser. Bekendtgø-

relsen regulerer blandt andet de kriterier, der skal være opfyldt, for at en elkunde kan bruge en intern elektricitetsforbindelse til tilslutning af elkundens produktionsanlæg, som er placeret i tilknytning til elkundens forbrugssted, til egen forbrugsinstallation og fordeling af elektricitet derfra til elkundens eget forbrug og lagring bag forbrugsstedet.

Den foreslåede ordning vil eksempelvis kunne gælde for et solcelleanlæg placeret på en kommunal skoles tag, som leverer elektricitet til skolens elforbrug, og hvor den overskydende elektricitet sælges til det kollektive elforsyningsnet. Ordningen foreslås både at gælde solcelleanlæg på eksisterende bygninger og solcelleanlæg, der opstilles på eller integreres i nye bygninger, eksempelvis i forbindelse med etablering af skure eller permanente skyggeskærme til overdækning af parkeringspladser, uanset om solcellepanelerne selv udgør skyggeskærmen over parkeringspladsen, eller om de er monteret ovenpå anden tagkonstruktion.

Uden for den foreslåede ordning vil falde solcelleanlæg, der ikke er placeret på bygninger, eksempelvis solcelleanlæg på marker eller solcelleanlæg på bygninger, hvor solcelleanlægget er direkte tilsluttet det kollektive elforsyningsnet og dermed ikke leverer elektricitet til at dække elforbrug ved et kommunalt eller regionalt forbrugssted.

Ordningen foreslås desuden at omfatte samplacerede energilageranlæg, som er funktionelt knyttet til solcelleanlægget. Det vil indebære, at kommuner vil kunne opstille eksempelvis batterianlæg sammen med solcelleanlæg ved kommunale forbrugssteder. Batterianlæggene vil skulle have en funktionel tilknytning til solcelleanlægget og således være opstillet med henblik på optimering af egetforbruget. Batterianlæggene vil dog kunne anvendes til både lagring og salg af egenproduceret elektricitet såvel som lagring og salg af elektricitet leveret fra det kollektive net. Desuden vil batteriet kunne anvendes til levering af systemydelser gennem en elhandelsvirksomhed. Kommuner og regioner vil i den forbindelse kunne modtage betaling på markedsvilkår herfor.

Den foreslåede ordning vil desuden medføre, at de eventuelle økonomiske besparelser ved produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra kommunale solcelleanlæg på bygninger og samplacerede energilageranlæg ikke omfattes af elforsyningslovens §§ 37 og 37 a om kommunal modregning. Det vil indebære, at denne aktivitet ikke vil skulle indgå i kommuners indberetninger til Forsyningstilsynet efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a og dermed ikke være genstand for modregning i de statslige bloktilskud, jf. lov om kommunal udligning §§ 14 og 15.

Da aktiviteten herfra foreslås helt undtaget fra §§ 37 og 37 a, vil bekendtgørelse nr. 1733 af 30. december 2024 om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a, varmeforsyningslovens §§ 23 l og 23 m og §§ 12 og 13 i lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren og de krav mv. der følger heraf ikke fin-

de anvendelse. Der forventes at blive foretaget en ændring af bekendtgørelsen for at tydeliggøre dette.

Fordi modregningsreglerne følger kalenderåret, foreslås undtagelsen fra disse krav, efter lovens ikrafttræden, at have virkning for den omfattede aktivitet allerede fra og med den 1. januar 2026, således at der vil være en klar overgang, som vil følge reglerne eksisterende periodisering.

Kommunernes eventuelle indtægter fra salg af overskydende strøm vil fortsat være skattepligtigt.

Den foreslåede ordning vil gælde både eksisterende og fremtidige anlæg.

For nærmere herom henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i forlængelse heraf, at elforsyningslovens § 6 h, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om modregning af den besparelse, som statslige organer har på elafgift ved direkte forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg, ophæves. Det skyldes, at kommuner og regioner med den foreslåede ordning vil være sidestillede med statslige organer for så vidt angår muligheden for elafgiftsfritagelse, hvorfor der ikke vil være årsag til at udnytte bemyndigelse i § 6 h. Ved den foreslåede ordning vil kommuner og regioner desuden være sidestillet med statslige myndigheder for så vidt angår behovet for selskabsudskillelse af egenproduktion, da der i dag ikke er krav om, at statslige myndigheder driver solcelleanlæg i udskilte selskaber.

For nærmere herom henvises til lovforslagets § 1, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden at lave en midlertidig særordning, hvor kommunale selskaber oprettet hovedsageligt med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger kan nedlukkes uden krav om kommunal modregning. Kravene i §§ 37 og 37 a i elforsyningsloven foreslås således ikke at finde anvendelse i forbindelse med lukning af kommunale selskaber oprettet i perioden fra og med den 1. januar 2020 til og med den 14. september 2026, såfremt selskaberne er oprettet hovedsageligt med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger. Det foreslås, at dette alene skal være en midlertidig særordning, således at undtagelsen alene vil finde anvendelse til og med 1. januar 2029.

For nærmere herom henvises til lovforslagets § 3 og bemærkningerne hertil.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De foreslåede regelforenklinger for solcelleanlæg på offentlige bygninger vil indebære, at kommuner og regioner fra 2028 vil opnå et indirekte afgiftstilskud på ca. 70 øre pr. kWh ved egetforbrug svarende til den gældende afgifts-

sats. I 2026-2027 er den almindelige elafgift midlertidigt nedsat til EU's minimumsniveau på 0,8 øre pr. kWh. Det skønnes med betydelig usikkerhed at medføre et statsligt mindreprovenu på ca. 60 mio. kr. i 2028 og ca. 110 mio. kr. årligt i 2029-2030 (2026-pl.). Samlet for perioden 2026-2030 svarer dette til ca. 300 mio. kr. (2026-pl.). Fra 2030 skønnes det, at mindreprovenuet i gennemsnit stiger med ca. 10 mio. kr. (2026-pl.) årligt i takt med udbygningen. Skønnene er baseret på en række beregningsmæssige antagelser og forbundet med betydelig usikkerhed. I "Aftale om udbygningen af sol og vind på land 2025" af 10. oktober 2025 mellem den tidligere regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Radikale Venstre og Alternativet er det aftalt at afsætte finansiering hertil på forslag til finanslov for 2026.

Mindreprovenuet i forbindelse med afskaffelse af krav om selskabsudskillelse er afledt af, at kommunerne og regionerne vil kunne spare elafgift af det direkte egetforbrug fra egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæggene, hvilket de ikke kan, hvis produktionen sker i et udskilt selskab. For så vidt angår kommunal modregning kommer det statslige mindreprovenu af, at kommunerne ikke længere vil blive modregnet i deres individuelle del af bloktilskuddet for de økonomiske besparelser, som de opnår ved egenproduktion af elektricitet fra solcelleanlæg.

Det statslige mindreprovenu vil være modsvaret af kommunale og regionale besparelser, således at de foreslåede ændringer for så vidt angår kommunal modregning og elafgifter vil være provenuneutralt for det offentlige samlet set.

Kommunernes eventuelle indtægter fra salg af overskydende strøm vil fortsat være skattepligtigt. Derudover vil de foreslåede regelændringer føre til besparelser for kommuner i forbindelse med oprettelse og drift af selskaber til opstilling af solcelleanlæg. Afskaffelse af dispensationsordningen fra kravet om selskabsudskillelse af kommunale og regionale solcelleanlæg vil også kunne føre til positive økonomiske konsekvenser i form af administrative besparelser i kommuner og regioner i forbindelse med ansøgninger om dispensation og i Energistyrelsen, som ikke længere vil skulle behandle sådanne ansøgninger om dispensation.

Endelig vil afskaffelse af krav om statslig modregning af elafgiftsbesparelser kunne føre til positive økonomiske konsekvenser i form af mindre administrative besparelser både i statslige myndigheder, der opstiller solcelleanlæg, som ikke vil skulle opgøre og indberette besparelser af elafgift for nye solcelleanlæg, og i Energistyrelsen, der ikke vil skulle administrere modregningsordningen eller føre tilsyn hermed.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning, i det omfang de er relevante, herunder princip 1 om enkle og klare regler, da lovforslaget forenkler reglerne og kravene for opstilling af kommunale eller regionale solcelleanlæg på bygninger.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Der vurderes at være visse positive økonomiske konsekvenser i form af adfærdsvirkninger for opstillere af solcelleanlæg på bygninger, der i højere grad end i dag vil få adgang til markedet for opstilling af solcelleanlæg på kommunale og regionale bygninger.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vil forøge incitamentet til opstilling af solcelleanlæg på offentlige bygninger, f.eks. på tagarealer. Dels fordi tiltaget forventes at mindske de administrative byrder for kommuner og regioner forbundet med at opstille og drifte solcelleanlæg på bygninger ved kommunale eller regionale forbrugssteder, og dels fordi tiltaget vil kunne medføre, at kommuner og regioner i større omfang vil kunne opnå besparelser på elafgift, samt at kommunerne ikke vil skulle modregnes for de økonomiske besparelser forbundet ved egenproduktion fra solcelleanlæg på kommunale bygninger for så vidt angår elpris og tariffer. Den midlertidige nedsættelse af den almindelige elafgiftsats i 2026-2027 bevirker, at der først vil kunne opnås besparelser fra 2028.

Det er forbundet med væsentlig usikkerhed at skønne over tiltagets effekt på opsætning af solcelleanlæg på kommunale og regionale tage.

Det lægges til grund, at de foreslåede regelændringer vil medføre, at kommunernes og regionernes solcellekapacitet på bygninger vil nå op på samme niveau som solcellekapaciteten på øvrige bygninger i 2030. Det svarer til en årlig udbygning på ca. 85 MW i årene 2028-2029, dvs. ca. 170 MW installeret på kommunale og regionale tage i 2030. Skønnet over solcelleudbygningen er behæftet med væsentlig usikkerhed.

Forslaget vurderes ikke at medføre en væsentlig ændring for de danske CO₂-udledninger.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (herefter VE III-direktivet)

fastsætter i artikel 15 a, stk. 4, at medlemsstaterne sikrer, at offentlige bygninger på nationalt, regionalt og lokalt plan danner forbillede med hensyn til andelen af anvendt vedvarende energi. De foreslåede regelforenklinger for solcelleanlæg på offentlige bygninger vil bidrage til opfylde dette ved at fremme mulighederne for kommunale og regionale solcelleanlæg på bygninger ved kommunale eller regionale forbrugssteder.

Den foreslåede ordning vil endvidere fremme etableringen af solenergianlæg i eksisterende og nye offentlige bygninger i overensstemmelse med hensigten bag artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 31. oktober 2025 til den 28. november 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

92-Gruppen, Accura Advokatpartnerselskab, Advokatrådet - Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Aluminium Danmark, Andel, Ankenævnet på Energiområdet, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Artelia A/S, Asfaltindustrien, BattMan Energy ApS, Better Energy, Billund Vand A/S, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Bopa Law, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Brancheforeningen Cirkulær, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Branchehuset, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, BUILD, Business Region MidtVest (BRMV), Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Byggeskade-fonden, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebros A/S, Center for Electric Power and Energy (DTU), Centrica Energy Trading A/S, CEPOS, Cerius, CO-industri, Concito, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, COWI, Crossbridge Energy Fredericia, Crossbridge Energy Fredericia, CTR, Daka, DAKOFA, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk halm, Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder (DANSKE ARK), Danske Byggefag, Dan-

ske Bygningscenter, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Havne, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Vandværker, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, DCC Energi Naturgas, DELTA Dansk Elektronik, DI, DOF BirdLife, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, E. ON Danmark A/S, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, Ejendom Danmark, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energiforum Danmark, Energifællesskaber, Energinet, Energisammenslutningen, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Energycluster, Enyday, European Energy, Eurowind Energy A/S, Everfuel, Evida, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDM, FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet – FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikker og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Revisorer, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frie Funktionærer, FSE, FSR Danske revisorer, Gaz-system, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Get2Grid, GRAKOM, Green Power Denmark, Greenpeace, GTS (Godkendt Teknologisk Service), Havarikommisionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Hess Denmark ApS, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HORESTA, IBIS, Ineos Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Investering Danmark, Ista Danmark A/S, IT-Branchen, Justitia, Kjærgaard A/S, Klimabevægelsen, KlimaEnergi A/S, Klimarådet, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kooperationen, Kra-

ka, Kredsløb A/S, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, LCA Center, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Mellemfolkeligt Samvirke, Mobility Denmark, Maabjerg Energy Center – MEC, N1 A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordic RCC, Nordisk Energirådgivning ApS, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nuuday, Nærbutikkernes landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Otto Kjær, Oxfam IBIS, Partnerskabet for Bølgekraft, Planenergi, Plastindustrien, Plesner Advokatpartnerselskab, Radius Elnet A/S, Reel Energioplysning (REO), Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, RWE Renewables Denmark A/S, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for grøn omstilling, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Energy, Siemens Gamesa, SKAD – Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, SMV Danmark, SMVdanmark, Solar Lightning Consultants ApS, SRF Skattefaglig Forening, Sustain, Synergi, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Termonet, Total S. A., TREFOR/EWIL, T-REGS, Varmepumpeindustrien, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, VEKS, VELTEK, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheorganisation, Verdens Skove, Verdo Randers, Vestas, Vestas Wind Systems A/S, Vestforbrænding, Vin og Spiritus Organisationen i Danmark, VisitDenmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordssee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Forsyning, Aalborg Portland A/S, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet og samtlige landets kommuner.

10. Sammenfattende skema		
	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Kommunale og regionale besparelser på elafgift, selskabsdrift, modregning og administration.	Statslig mindreprovenu ca. 60 mio. kr. i 2028, ca. 110 mio. kr. årligt i 2029-30, herefter stigende i takt med udbygningen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Administrative lettelser ved bortfald af selskabsudskillelse, modregning og dispensationsordning for både stat, regioner og kommuner.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Der vurderes at være visse positive økonomiske konsekvenser i form af adfærdsvirkninger for opstillere af solcelleanlæg på bygninger, der i højere grad end i dag vil få adgang til markedet for opstilling af solcelleanlæg på kommunale og regionale bygninger.	Ingen.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Forventet udbygning af solcelleanlæg på offentlige bygninger (ca. 170 MW i 2030). Ingen væsentlige effekter på udledninger af CO ₂ .	Ingen.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget er i overensstemmelse med formålet bag artikel 15 a, stk. 4, i VE III-direktivet samt artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygningers energimæssige ydeevne.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ifølge § 2, stk. 4, 2. pkt., i elforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal og regional elproduktion ved solcelleanlæg skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, begrænses eller stoppes.

Det foreslås, at § 2, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere vil kunne bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal og regional elproduktion ved solcelleanlæg skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, begrænses eller stoppes.

Bekendtgørelse nr. 2300 af 6. december 2021 om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, som er hjemlet i bl.a. den gældende § 2, stk. 4 i elforsyningsloven, foreslås tilsvarende ophævet, jf. lovforslagets § 2, stk. 3, samt bemærkningerne hertil. Mulighederne for kommunal og regional elproduktion uden krav om selskabsudskillelse foreslås i stedet reguleret direkte i loven ved den foreslåede nye § 4, stk. 6, i elforsyningsloven.

Den foreslåede ændring om ophævelse af § 2, stk. 4, 2. pkt., skal således ses i sammenhæng med den foreslåede § 4, stk. 6, i henhold til dette lovforslags § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Ifølge § 4, stk. 1 og 6, i elforsyningsloven skal kommuners og regioners produktion af elektricitet udøves i selskaber med begrænset ansvar, jf. lovens § 2, stk. 1. Dette gælder også egenproduktion af elektricitet fra solcelleanlæg på bygninger ved kommunale eller regionale forbrugssteder, hvor der dog er mulighed for at søge om dispensation fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, jf. elforsyningslovens § 2, stk. 4, 2. pkt. Ifølge § 4, stk. 7 og 8, kan hhv. kommuner og regioner varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet om selskabsudskillelse.

For kommuner gælder endvidere et krav om modregning af de økonomiske besparelser, der opstår i forbindelse med kommunal elproduktion i henhold til elforsyningslovens §§ 37 og 37 a og nærmere reguleret ved bekendtgørelse nr. 1733 af 30. december 2024 om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a, varmemforsyningslovens §§ 23 l og 23 m og §§ 12 og 13 i lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren.

For nærmere om gældende ret henvises til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås, at § 4, stk. 6-8, ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt stk. 6.

Det foreslås i 1. pkt., at en kommune og region kan varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på bygninger, der er opsat med henblik på at dække elforbrug ved kommunale eller regionale forbrugssteder, og samplacerede energilageranlæg, som er funktionelt knyttet til solcelleanlægget. t.

Det foreslås i 2. pkt., at en kommune og region kan sælge eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 6 vil medføre, at kommuner og regioner vil kunne opstille og anvende solcelleanlæg på bygninger til dækning af elforbruget ved kommunale eller regionale forbrugssteder og samplacerede energilageranlæg, der er funktionelt knyttet til solcelleanlægget. En kommune og en region vil kunne sælge eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet fra anlæggene.

Kommuner og regioner vil som elkunder, der i tilknytning til sit forbrugssted producerer elektricitet fra solcelleanlæg til eget forbrug, blive betegnet VE-egenforbrugere jf. elforsyningslovens § 5, nr. 36. Som VE-egenforbrugere vil kommuner og regioner ligesom i dag have ret til at producere vedvarende energi, herunder til eget forbrug, samt til at sælge deres overskydende produktion af vedvarende elektricitet, herunder via VE-elkøbsaftaler, elleverandører og peer-to-peer-handelsordninger, jf. bekendtgørelse nr. 857 af 20. juni 2023 om VE-egenforbrugere.

Ved VE-elkøbsaftaler forstås en aftale, hvorved en fysisk eller juridisk person accepterer at købe vedvarende elektricitet direkte fra en elektricitetsproducent. Desuden kan salget forstås via en elleverandør, der køber elektriciteten fra VE-egenforbrugeren på markedsvilkår.

Kommuner vil desuden, som offentlige organer, have ret til at deltage i energideling som aktive kunder som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked (herefter elmarkedsdirektivet), som et alternativ til salg af elektricitet.

Med »solcelleanlæg på bygninger, der er opsat med henblik på at dække elforbrug ved kommunale eller regionale forbrugssteder« forstås solcelleanlæg, der er placerede på eller integreret i en kommunal eller regional bygning, og som via en intern elektricitetsforbindelse leverer strøm til et kommunalt eller regionalt forbrugssted. Regler om interne elektricitetsforbindelser findes i bekendtgørelse nr. 438 af 27. april 2023 om interne elektricitetsforbindelser. Bekendtgørelsen regulerer blandt andet de kriterier, der skal være opfyldt for, at en elkunde kan bruge en intern elektricitetsforbindelse til tilslutning af elkundens produktionsanlæg, placeret i tilknytning til elkundens forbrugssted, til egen forbrugsinstallation og fordeling af elektricitet derfra til elkundens eget forbrug og lagring bag forbrugsstedet.

Bygningerne vil både kunne være ejet eller lejet af kommunen eller regionen. Kommunale og regionale forbrugssteder vil skulle forstås som forbrugssteder, hvor en kommune hhv. region er elkunde. Elforbrug ved et kommunalt eller regionalt forbrugssted, vil omfatte både elforbruget til bygninger, elbiler, ladestandere og andre installationer mv. tilknyttet forbrugsstedet.

På ét kommunalt eller regionalt forbrugssted vil der godt kunne være flere elforbrugere, herunder en lejer, eksempelvis ved en kommunal administrativ bygning, hvor der er

en privatdrevet kantine, så længe reglerne for anvendelse af interne elektricitetsforbindelser er overholdt, og der er tale om et ét forbrugssted.

Ordningen vil eksempelvis kunne gælde for et solcelleanlæg placeret på en kommunal skoles tag, som leverer elektricitet til skolens elforbrug, og hvor den overskydende elektricitet vil kunne sælges til det kollektive elforsyningsnet. Solcelleanlæg på alle kommunale og regionale bygninger vil være omfattet af den foreslåede ordning uanset bygningens anvendelse eller opførelsesår. Bygninger vil skulle forstås i overensstemmelse med § 7 i bekendtgørelse nr. 1010 af 24. oktober 2012 om ajourføring af Bygnings- og Boligregistret (BBR), hvorefter en bygning består af en eller flere konstruktioner, der udgør en rumlig helhed, og som skærmer mod vejrliget. En bygning består som minimum af en overdækning, et tag.

Ordningen vil således eksempelvis også kunne omfatte solcelleanlæg, der opstilles på eller integreres i skure eller permanente skyggeskærme, der etableres til overdækning af parkeringspladser, uanset om solcellepanelerne selv udgør skyggeskærmen over parkeringspladsen, eller om de er monteret ovenpå anden tagkonstruktion.

Udenfor den foreslåede bestemmelse vil falde solcelleanlæg, der ikke er placeret på bygninger, eksempelvis solcelleanlæg på stativer o. lign. på terræn.

Den foreslåede mulighed vil alene gælde anlæg, der er opsat med henblik på dækning af elforbrug ved et kommunalt eller regionalt forbrugssted. Forslaget vil således eksempelvis ikke gælde anlæg, der er direkte tilsluttet det kollektive elforsyningsnet, og dermed ikke leverer elektricitet til et kommunalt eller regionalt forbrugssted, og således ikke er opsat med henblik på af dækning af elforbrug ved et kommunalt eller regionalt forbrugssted.

Solcelleanlæg, der falder uden for den foreslåede ordning, vil fortsat kunne drives af kommuner i udskilte selskaber i medfør af elforsyningslovens § 4, stk. 1, tilsvarende rammerne for øvrig kommunal elforsyningsvirksomhed.

Med »samplacert energilageranlæg, der er funktionelt knyttet til solcelleanlægget« forstås energilageranlæg, eksempelvis batterianlæg, der er placeret ved et kommunalt eller regionalt forbrugssted, og som via en intern elektricitetsforbindelse er forbundet med et solcelleanlæg på en bygning, og som desuden er funktionelt knyttet til solcelleanlægget, og således er opstillet med henblik på optimering af egetforbruget.

Uden for den foreslåede bestemmelse vil falde energilageranlæg, der ikke er samplacert med solcelleanlæg, fordi anlæggene ikke er forbundet med en intern elektricitetsforbindelse. Den foreslåede bestemmelse vil heller ikke omfatte energilageranlæg, der ikke kan siges at være funktionelt knyttet til solcelleanlægget, og således opstillet med henblik på optimering af egetforbruget, eksempelvis fordi energilager-

anlæggets kapacitet ikke står i rimeligt forhold med solcelleanlægget.

Samplacerede energilageranlæg vil dog kunne anvendes til både lagring og salg af egenproduceret elektricitet såvel som lagring og salg af elektricitet leveret fra det kollektive net. Desuden vil energilageranlæggene kunne anvendes til levering af systemydelser gennem en elhandelsvirksomhed. Kommuner og regioner vil i den forbindelse kunne modtage betaling herfor.

Det foreslås i 3. pkt., at stk. 1, 2. pkt., og kravene i §§ 37 og 37 a ikke finder anvendelse for disse aktiviteter.

Den foreslåede henvisning til stk. 1, 2. pkt., vil indebære, at der ikke vil være behov for at udskille disse aktiviteter i et særskilt selskab eller for at søge om dispensation fra kravet om selskabsudskillelse ved Energistyrelsen. Den foreslåede fjernelse af kravet om selskabsudskillelse vil desuden medføre, at kommuner og regioner vil kunne opfylde betingelserne i elafgiftslovens § 2, stk. 1, litra c, for elafgiftsfritagelse for det direkte egetforbrug fra solcelleanlæg.

Den foreslåede henvisning til kravene i §§ 37 og 37 a vil indebære, at eventuelle økonomiske fordele ved produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra kommunale solcelleanlæg på bygninger og samplacerede energilageranlæg, der er funktionelt knyttet til solcelleanlægget, ikke vil skulle indgå i kommuners registreringer og indberetninger til Forsyningstilsynet efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a. Disse eventuelle økonomiske fordele vil dermed ikke være genstand for individuel modregning i de statslige bloktilskud, jf. lov om kommunal udligning §§ 14 og 15.

Da aktiviteten foreslås helt undtaget §§ 37 og 37 a i elforsyningsloven, vil bekendtgørelse nr. 1733 af 30. december 2024 om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a, varmemforsyningslovens §§ 23 l og 23 m og §§ 12 og 13 i lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren og de krav mv. der følger heraf ikke finde anvendelse. Der forventes at blive foretaget en ændring af bekendtgørelsen for at tydeliggøre dette.

Øvrig kommunal elforsyningsvirksomhed omfattet af elforsyningslovens § 2, stk. 1, vil fortsat være omfattet af elforsyningslovens § 4, stk. 1, 2. pkt., og vil dermed skulle foretages i et selskab med begrænset ansvar, og reglerne for kommuners registreringer og indberetninger til Forsyningstilsynet efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a vil fortsat gælde. Som eksempler på sådan øvrig kommunal elforsyningsvirksomhed kan nævnes elproduktion ved kommercielle vindmøller eller solcelleanlæg på terræn.

Til nr. 3

Ifølge § 6 h i elforsyningsloven kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om modregning af den besparelse, som statslige organer har på elafgift ved direkte forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg, jf. lov om afgift af elektricitet, herunder om, hvordan modreg-

ningen skal ske, hvilke statslige organer og solcelleanlæg reglerne gælder for, krav om opsætning af målere og aflæsning og videregivelse af oplysninger. Denne bemyndigelse er ikke udmøntet ved bekendtgørelse eller cirkulære.

Det foreslås, at § 6 h ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere vil kunne fastsætte regler om modregning af den besparelse, som statslige organer har på elafgift ved direkte forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 4, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter kommuner og regioner vil have mulighed for at spare elafgift, og der vil derfor ikke være årsag til at modregne statslige organers elafgiftsbesparelser for at sidestille statslige organer med kommuner og regioner.

Til § 2

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 14. september 2026.

Det foreslås i stk. 2, at undtagelse fra kravene i §§ 37 og 37 a i medfør af § 4, stk. 6, 3. pkt., i lov om elforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, finder anvendelse fra og med den 1. januar 2026 for aktivitet omfattet af § 4, stk. 6, 1. og 2. pkt., i lov om elforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en kommunes produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på bygninger, der er opsat med henblik på at dække elforbrug ved kommunale eller regionale forbrugssteder, og samplacerede energilageranlæg, som er funktionelt knyttet til solcelleanlægget, samt salg af eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet, der er foretaget fra og med den 1. januar 2026, ikke vil være omfattet af kravet om indberetning af økonomiske fordele til Forsyningstilsynet, såfremt indberetningerne skal foretages efter dette lovforslags ikrafttrædelse. Indtil da finder de gældende regler anvendelse. — Det foreslås i stk. 3, 1. pkt., at bekendtgørelse nr. 2300 af 6. december 2021 om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse ophæves.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 4, stk. 6, i elforsyningsloven, der fremover vil regulere kommuner og regioners mulighed for at opstille solcelleanlæg uden krav om selskabsudskillelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås i stk. 3, 2. pkt., at gældende dispensationer til kommuner og regioner udstedt i medfør af bekendtgørelsen forbliver i kraft og behandles efter de hidtil gældende regler i bekendtgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gældende dis-

pensationer fra krav om selskabsudskillelse, som er meddelt til kommuner og regioner i medfør af bekendtgørelse nr. 2300 af 6. december 2021 om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, vil forblive i kraft og vil blive behandlet efter de hidtil gældende regler i bekendtgørelsen.

Kommuner og regioner vil generelt få hjemmel til produktion af elektricitet med videre fra eksisterende solcelleanlæg uden krav om selskabsudskillelse i den foreslåede § 4, stk. 6, i elforsyningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Det er dog ikke hensigten at fratage kommuner og regioner hjemmel til egenproduktion uden selskabsudskillelse for enkelte solcelleanlæg, som er meddelt dispensation fra kravet om selskabsudskillelse efter bekendtgørelsens regler, men som ikke opfylder betingelserne i den foreslåede § 4, stk. 6, i elforsyningsloven, hvilket er baggrunden for det foreslåede § 3, stk. 3, 2. pkt., i lovforslaget. Energistyrelsen vil med den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 3, 2. pkt., fortsat kunne behandle gældende dispensationer, herunder ændre eller tilbagekalde disse, såfremt de ikke lever op til de oprindelige vilkår, eksempelvis hvis en dispensation er givet på baggrund af urigtige oplysninger.

Det foreslås i stk. 3, 3. pkt., at kravene i §§ 37 og 37 a i lov om elforsyning ikke finder anvendelse for anlæg, der har modtaget dispensation efter de hidtil gældende regler i bekendtgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at eventuelle økonomiske fordele ved produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra kommunale solcelleanlæg, der i dag er dispenseret fra krav om selskabsudskillelse efter bekendtgørelse nr. 2300 af 6. december 2021 om undtagelse af visse kommunale og regionale solcelleanlæg fra kravet om selskabsmæssig udskillelse, ikke vil skulle indgå i kommuners registreringer og indberetninger til Forsyningstilsynet efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a. Disse eventuelle økonomiske fordele vil dermed ikke være genstand for individuel modregning i de statslige bloktilskud, jf. lov om kommunal udligning §§ 14 og 15.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at alle kommunale solcelleanlæg, der vil være undtaget fra kravet om selskabsudskillelse, også vil være undtaget fra krav om individuel kommunal modregning. Det vil sige, at solcelleanlæggene ikke vil være omfattet af modregningsreglerne uanset, om solcelleanlæggene vil være undtaget fra krav om selskabsudskillelse som følge af den foreslåede § 4, stk. 6, i elforsyningsloven eller vil være undtaget i medfør af denne lovs § 2, stk. 3, 2. pkt., for så vidt angår anlæg, der i dag er meddelt dispensation fra kravet om selskabsudskillelse efter bekendtgørelsens regler, men som ikke opfylder betingelserne i den foreslåede § 4, stk. 6.

Elforsyningsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland og

kan heller ikke ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland. Derfor vil de foreslåede ændringer i dette lovforslag heller ikke gælde eller kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Til § 3

Ifølge elforsyningslovens §§ 37 og 37 a og den nærmere regulering udstedt ved bekendtgørelse nr. 1733 af 30. december 2024 om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a, varmforsyningslovens §§ 23 l og 23 m og §§ 12 og 13 i lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren, skal økonomiske gevinster, som opnås fra kommunal elforsyningsvirksomhed, indberettes til Forsyningstilsynet og modregnes i statens bloktilskud til kommunen.

Reglerne vil som udgangspunkt også finde anvendelse for overførsel af eventuelle restaktiver til en kommune i forbindelse med lukningen af et kommunalt solcelleselskab.

Det foreslås i § 3, 1. pkt., at kravene i §§ 37 og 37 a i lov om elforsyning ikke finder anvendelse i forbindelse med lukning af kommunale selskaber oprettet i perioden fra og med den 1. januar 2020 til og med den 14. september 2026, såfremt selskaberne er oprettet hovedsageligt med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kommuner vil have mulighed for at lukke selskaber, som de har oprettet fra og med den 1. januar 2020 til og med den 14. september 2026 med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på deres bygninger, uden at kommunerne vil blive modregnet herfor.

Nogle kommunale solcelleselskaber vil have en bredere formålsbestemmelse end alene at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger. Det er hensigten, at sådanne selskaber også vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse, såfremt de er oprettet hovedsageligt med henblik på at varetage produktion af elektricitet fra solcelleanlæg på kommunale bygninger.

Det foreslås i 2. pkt., at 1. pkt. finder anvendelse til og med den 1. januar 2029.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at muligheden for at lukke kommunale solcelleselskaber uden modregning vil være midlertidig, således at selskaber, der vil blive lukket efter den 1. januar 2029, ikke vil være undtaget de generelle regler om modregning.

Hensigten er at give kommuner en midlertidig mulighed for at lukke selskaberne uden krav om modregning. For nærmere om formålet bag den foreslåede ordning henvises til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 544 af 16. juni 2026, foretages følgende ændringer:

§ 2. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bestemme, at mindre anlæg eller mindre omfattende aktiviteter, som er omfattet af loven, helt eller delvis skal undtages fra lovens bestemmelser. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere bestemme, at adgangen til dispensation fra kravet om, at kommunal og regional elproduktion ved solcelleanlæg skal udøves i selskaber med begrænset ansvar, begrænses eller stoppes.

§ 4. ---

Stk. 2-5. ---

Stk. 6. Regioners egenproduktion af elektricitet skal udøves i selskaber med begrænset ansvar.

Stk. 7. En kommune kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 1, 2. pkt.

Stk. 8. En region kan varetage egenproduktion af elektricitet, som efter § 2, stk. 4, er undtaget fra kravet i stk. 6.

§ 6 h. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om modregning af den besparelse, som statslige organer har på elafgift ved direkte forbrug af egenproduceret elektricitet fra solcelleanlæg, jf. lov om afgift af elektricitet, herunder om, hvordan modregningen skal ske, hvilke statslige organer og solcelleanlæg reglerne gælder for, krav om opsætning af målere og aflæsning og videregivelse af oplysninger.

1. § 2, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

2. § 4, stk. 6-8, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 6. En kommune og region kan varetage produktion, forbrug og lagring af elektricitet fra solcelleanlæg på bygninger, der er opsat med henblik på at dække elforbrug ved kommunale eller regionale forbrugssteder, og samplacerede energilageranlæg, som er funktionelt knyttet til solcelleanlægget. En kommune og region kan sælge eventuelt overskydende egenproduceret elektricitet. Stk. 1, 2. pkt., og kravene i §§ 37 og 37 a finder ikke anvendelse for disse aktiviteter.«

3. § 6 h ophæves.